

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Majchráka a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci obžalovaného **B. A. a spol.** pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 ods. 1 Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí 18. júna 2009 v Bratislave žiadosti obžalovaných N. P. a J. B. o prepustenie z väzby na slobodu a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosti obžalovaných N. P. a J. B. o prepustenie z väzby na slobodu **s a z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku z 24. februára 2009, sp. zn. BB 3T 3/2008 boli, okrem iných obžalovaných, obžalovaní N. P. a J. B. uznaní za vinných zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa §296 Tr. zák., z trestného činu vraždy spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. i/, písm. j/ zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.), z trestného činu hrubého nátlaku, spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2, § 235a ods. 1, ods. 2 písm. a/ zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.), obžalovaný P. aj z trestného činu hrubého nátlaku podľa § 235a ods. 1 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) na skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku.

Za to boli obaja obžalovaní odsúdení podľa § 219 ods. 2, s použitím § 35 ods. 2, § 29 ods. 2 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) na výnimočný trest odňatia slobody, a to obžalovaný N. P. v trvaní 23 (dvadsaťtri) rokov a obžalovaný J. B. v trvaní 22(dvadsaťdva) rokov.

Obaja obžalovaní boli podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. na výkon uložených trestov zaradení do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny.

Obžalovaný N. P. bol tým istým rozsudkom podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre skutok právne posúdený ako trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 185 ods.1 písm. a/, ods. 5 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.).

Prvostupňový súd tiež rozhodol o uplatnených nárokoch na náhradu škody.

Proti odsudzujúcej časti rozsudku, podali odvolanie obžalovaní N. P. a J. B..

V dôsledku podaných odvolaní bol spis 7. mája 2009 predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie.

Obžalovaní N. P. a J. B. podali 4. júna 2009 žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu s odôvodnením, že dôvody väzby pominuli.

V súlade s ustanovením § 302 ods. 2 Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky, na podklade podaných žiadostí o prepustenie z väzby na slobodu, vo veci určil termín neverejného zasadnutia, na ktorý predvolal i obžalovaných a ich obhajcov.

Obžalovaní N. P. a J. B. prehlásili, že neverejného zasadnutia sa zúčastniť nechcú.

Obhajca JUDr. J. S. navrhol oboch obžalovaných prepustiť z väzby na slobodu, nakoľko táto je nezákonná, vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého Špeciálny súd bol zriadený v rozpore s Ústavou SR.

Zástupkyňa Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR navrhla oboch obžalovaných ponechať vo väzbe. Dôvody väzby sú podľa jej názoru naďalej dané.

Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku obvinený (obžalovaný) má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie z väzby na slobodu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal existenciu dôvodov väzby u oboch obžalovaných aj v tomto štádiu konania a zistil nasledovné.

Obžalovaní N. P. a J. B. boli vzatí do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica dňa 27. augusta 2006 sp. zn. BB Pšv 18/2006 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, u obžalovaného P. aj z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Väzba u oboch obžalovaných začala plynúť 24. augusta 2006. Súdna väzba u oboch obžalovaných začala plynúť podaním obžaloby na súd 8. februára 2008.

O väzbe obžalovaného N. P. ostatný raz rozhodoval Špeciálny súd v Pezinku uznesením z 24. februára 2009, sp. zn. BB 3T 3/2008. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu. Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal jeho písomný sľub, podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. neprijal nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným, a tiež podľa § 80 ods. 1 Tr. por. neprijal ani ponuku peňažnej záruky.

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 17. marca 2009.

O väzbe obžalovaného J. B. bolo ostatný raz rozhodované uznesením Špeciálneho súdu v Pezinku z 24. februára 2009, sp. zn. BB – 3T 3/2008, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. marca 2009, sp. zn. 3Tošs 7/2009.

Dôvodom vzatia oboch obžalovaných do väzby bola dôvodná obava, že ujdú alebo sa budú skrývať, aby sa tak vyhli trestnému stíhaniu, alebo trestu (§ 71 ods.1 písm. a/ Tr. por.). Tak ako to bolo uvedené už aj v predchádzajúcich rozhodnutiach konajúcich súdov, táto obava aj naďalej trvá a je odôvodnená konkrétnymi skutočnosťami. Obžalovaní sa nezdržiavali na adrese trvalého bydliska, jednotlivým procesným úkonom sa vyhýbali, nepreberali si predvolania na procesné úkony a tiež pokusy o ich predvedenie políciou boli neúspešné, čo viedlo až k vydaniu príkazov na ich zadržanie. V súčasnej dobe k týmto dôvodom pribudol aj ten, že obžalovaní boli, hoci zatiaľ neprávoplatne, odsúdení na dlhoročné nepodmienečné tresty odňatia slobody. Tieto okolnosti vo svojom súhrne aj v tomto štádiu konania dostatočne odôvodňujú obavu, že pokiaľ by boli prepustení z väzby na slobodu správali by sa spôsobom predpokladanom v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Obžalovaný N. P. bol vzatý do väzby aj z dôvodu tzv. preventívnej väzby (§ 71 ods.1 písm. c/ Tr. por.) Aj v tomto prípade je nutné, tak ako v predchádzajúcich rozhodnutiach o existencii a trvaní väzby obžalovaného konštatovať, že tento sa v minulosti do rozporu so zákonom už dostal, v súčasnej dobe je stíhaný z veľmi závažnej trestnej činnosti páchanej viacerými skutkami. Ani v tomto štádiu konania nenastali také okolnosti, ktoré by obavu z možného pokračovania v páchaní trestnej činnosti, pokiaľ by obžalovaný bol prepustený na slobodu, vyvrátili.

Pokiaľ obhajca obžalovaných namietal, že obžalovaní sú vo väzbe nezákonne, pretože o nej rozhodoval súd, ktorého zriadenie vyhlásil Ústavný súd Slovenskej republiky svojim nálezom za protiústavné, je treba zdôrazniť, že nález Ústavného súdu, sp. zn. PL.ÚS 17/08 z 20. mája 2009 doposiaľ nebol publikovaný v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, a teda je neúčinný. Doposiaľ bolo vydané iba tlačové komuniké č. 4/09, ktoré je neoficiálnym dokumentom pre potreby médií, a preto je nezáväzná.

Formálne i materiálne podmienky trvania väzby u oboch obžalovaných sú splnené, preto súd o žiadostiach obžalovaných N. P. a J. B. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 18. júna 2009

**JUDr. Juraj M a j c h r á k, v.r.
predseda senátu**

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková